

[Stavad]

fortsat indebærer store provenutab, som skal betales af andre skatteydere.

Stavad (S):

I disse dage offentliggøres det ene bank- og sparekasseregnskab efter det andet, og det, der er kendetegnende for stort set dem alle sammen, er, at der er nogle meget betydelige tab og afskrivninger på udlån. Det har den sammenhæng med det spørgsmål, jeg har stillet til skatteministeren, at disse tab jo modregnes og giver fradrag i bankernes og sparekassernes regnskaber, og dermed betaler det offentlige meget rimeligt og naturligt den skat, man sparer, altså de 50 pct. Men derudover fratrækkes de samme beløb også i de pågældende virksomheders regnskaber, og derfor foretages der rent faktisk fradrag for de samme beløb 2 gange, og de underskud, der opstår, dækkes mindst 100 pct. af statskassen. I tilfælde af, at det er personligt drevne virksomheder, kan man opnå skatterabatter på op til 68 pct., så man faktisk får en dækning svarende til 118 pct. Derfor er det forbavsende, at skatteministeren ikke forsøger at løse problemet som tidligere foreslået af Socialdemokratiet.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Hr. Stavad vil vide, hvorfor regeringen ikke har fremsat forslag om den skattemæssige behandling af underskud i forbindelse med akkord og konkurs. Som jeg tidligere har nævnt både her i salen og som svar på et spørgsmål fra Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg, anser jeg det for at være af helt central betydning, at de mange komplicerede problemer, der er forbundet med den skattemæssige behandling af konkurs og akkord, bliver løst under ét. Det er nødvendigt for at undgå lappeløsninger, og samtidig sikrer det, at de enkelte dele af forslaget kommer til at virke i samme retning på samme tid, hvorved undgås, at der opstår skævheder, som kan true arbejdspladser i erhvervslivet.

Som Skattelovrådet anfører i sin udtalelse, er rådets lovskitse affattet ud fra en forudsætning om, at der samtidig med gennemførelsen af en eventuel konkursskattelov foretages en ændring af konkursloven. Dette forslag til ændring af konkursloven behandles fortsat i Konkursudvalget, som endnu ikke har afgivet sin betænkning. Jeg vil gerne slå fast, at det fortsat er min opfattelse, at en løsning må ske samlet.

Et eventuelt forslag til en konkursskattelov bør derfor afvente Konkursudvalgets udtalelse.

Stavad (S):

Vi havde om denne sag en debat i Folketinget den 15. marts 1988 foranlediget af et socialdemokratisk forslag, der var identisk med det forslag, Skattelovrådet havde udarbejdet til løsning af akkordproblemet. Under den debat afviste skatteministeren, at han ikke havde gjort alt for at fremme sagen mest muligt, og han afgav et løfte – Folketingstidende 1987-88, 1. samling, sp. 8238: »Derfor har jeg også her givet tilsagn om, at dette spørgsmål ville blive taget op samlet til efteråret.« Altså efteråret 1988.

Dette her er ikke et tilfældigt spørgsmål, og det er ikke en tilfældig sag. Det drejer sig om mindst flere hundrede millioner kroner – sandsynligvis er vi oppe i milliardbeløb – som ryger ud af statskassen til mennesker, der uberettiget opnår skatterabatter, og som samfundet intet får for. Derfor synes jeg, det er helt utilstedeligt, at skatteministeren ikke sørger for at fremsætte forslag, at skatteministeren ikke som lovet i Folketinget i marts måned 1988 har sikret sig, at det udvalg, der er nedsat, som lovet af ministeren har fået færdiggjort sit arbejde i sommeren 1988 eller senest i efteråret 1988. Hvorfor arbejder dette udvalg fortsat? Hvorfor sikrer ministeren ikke, at det overholder de tidsfrister, som ministeren vel har givet det?

Til sidst: Kommer der ikke lovforslag fra regeringens hånd i denne folketingssamling? Skal der yderligere løbe nogle hundrede millioner kroner ud af statskassen – som skal betales af andre skatteydere – inden regeringen overhovedet overvejer at reagere?

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Hele denne problemstilling er slet ikke så forenklet, som hr. Stavad vil give udtryk for, og jeg vil også gerne understrege, at der ikke er nogen som helst ændring i min holdning; den er præcis den samme i dag, som den var den 15. marts sidste år, da vi havde den førstebehandling, som hr. Stavad omtaler.

Det er rigtigt, at jeg dér gav tilsagn om, at spørgsmålet ville blive taget op samlet til efteråret, og det er netop det, der er min holdning – dengang som nu – at det skal ske samlet.